

Intimată: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Cu participarea: ANPAS – Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze Odv

Întrebările preliminare

Articolul 10 litera (h) din Directiva 2014/24/UE ⁽¹⁾ – și, alături de acesta, „considerentul” (28) al aceleiași directive – se opune unei reglementări naționale care prevede că serviciile de transport sanitar de extremă urgență și de urgență pot fi atribuite prin convenție, cu prioritate, numai organizațiilor de voluntariat – cu condiția ca acestea să fie înscrise de cel puțin șase luni în Registrul național unic al sectorului terțiar, precum și să fie membri ai unei rețele asociative și să fie acreditate conform reglementării regionale sectoriale (în cazul în care aceasta există), și cu condiția ca această atribuire să garanteze furnizarea serviciului într-un sistem de contribuție efectivă la un obiectiv social și de urmărire a obiectivelor de solidaritate, în condiții de eficacitate economică și adecvare, precum și cu deplina respectare a principiilor transparenței și nediscriminării – fără a prevedea, printre potențialii beneficiari, celelalte organizații non profit, și în special, cooperativele sociale, precum întreprinderile sociale fără scop lucrativ, inclusiv cooperativele sociale care gestionează repartizarea între asociați a rambursărilor legate de activitățile de interes general, în conformitate cu articolul 3 alineatul 2-bis din Decretul Legislativ nr. 112 din 2017?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94 pag. 65).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 14 aprilie 2021 –
„TOYA” sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji/Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej**

(Cauza C-243/21)

(2021/C 289/35)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: „TOYA” sp. z o.o., Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji

Pârât: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Întrebările preliminare

1) Articolul 8 alineatul (3) din Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 3 alineatul (5), precum și cu articolul 1 alineatele (3) și (4) din Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune ca o autoritate națională de reglementare să impună unui operator care dispune de infrastructura fizică și care, în același timp, are calitatea de furnizor de acces public la serviciile sau la rețelele de comunicații electronice, dar căruia nu i s-a stabilit calitatea de operator cu o putere semnificativă pe piață, o obligație normativă sub forma aplicării unor condiții normative stabilite ex-ante de președintele UKE și care reglementează principiile accesului la infrastructura fizică a acestui operator și sub forma unor principii și proceduri de încheiere a contractelor, precum și a unor plăți stabilite pentru acces, indiferent de existența unui litigiu privind accesul la infrastructura fizică a acestui operator, precum și de existența unei concurențe efective pe piață?

Eventual (varianta II)

2) Articolul 67 alineatele (1) și (3) coroborat cu articolul 68 alineatele (2) și (3) din Directiva 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice ⁽³⁾ și cu articolul 3 alineatul (5), precum și cu articolul 1 alineatul (3) și alineatul (4) din Directiva 2014/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind măsuri de reducere a costului instalării rețelelor de comunicații electronice de mare viteză trebuie interpretat în sensul că se opune ca o autoritate națională de reglementare să impună unui operator care dispune de infrastructura fizică și care, în același timp, are calitatea de furnizor de acces public la

serviciile sau la rețelele de comunicații electronice, dar căruia nu i s-a stabilit calitatea de operator cu o putere semnificativă pe piață, o obligație normativă sub forma aplicării unor condiții normative stabilite ex-ante de președintele UKE și care reglementează principiile accesului la infrastructura fizică a acestui operator și sub forma unor principii și proceduri de încheiere a contractelor, precum și a unor plăți stabilite pentru acces, indiferent de existența unui litigiu privind accesul la infrastructura fizică a acestui operator, precum și de existența unei concurențe efective pe piață?

⁽¹⁾ JO 2002, L 108, p. 7, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 169.

⁽²⁾ JO 2014, L 155, p. 1.

⁽³⁾ JO 2018, L 321, p. 36.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 21 aprilie 2021 – Szeł Krajowej Administracji Skarbowej/O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.

(Cauza C-250/21)

(2021/C 289/36)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurent: Szeł Krajowej Administracji Skarbowej

Intimat: O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S.A.

Întrebările preliminare

Articolul 135 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, trebuie interpretat în sensul că scutirea prevăzută în respectiva dispoziție pentru operațiunile de acordare a creditelor, de negociere a creditelor sau de gestionare a creditelor se aplică contractului de subparticipare în discuție în litigiul principal?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 22 aprilie 2021 – TUIfly GmbH/FI, RE

(Cauza C-253/21)

(2021/C 289/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TUIfly GmbH

Pârâți: FI, RE

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (1) litera (c) punctul (iii), articolul 7 alineatul (1) și articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că există o anulare a unui zbor în cazul în care se aterizează la un aeroport de sosire diferit de cel prevăzut în rezervare, care nu se află în același oraș, în aceeași zonă sau în aceeași regiune a aeroportului